

EVL ŠUMAVA V LIKVIDACI - habitaty / biotopy

Evropsky významné lokality (EVL) jsou území v soustavě chráněných území Evropského významu Natura 2000 k ochraně biologické rozmanitosti, přičemž EVL jsou vyhlášovaná k ochraně přírodních stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin podle Směrnice o stanovištích 92/43/EHS z 21.5.1992

EVL Šumava - CZ0314024

Předmět ochrany: Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech), aktivní vrchoviště, lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a v roklicích, rašelinný les, smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy, oligotrofní až mezotrofní stojaté vody nížinného až subalpínského stupně kontinentální a alpínské oblasti a horských poloh a jiných oblastí, s vegetací tříd Littorelletea uniflorae nebo Isoëto-Nanojuncetea, přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu Magnopotamion nebo Hydrocharition, nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů Ranunculion fluitantis a Callitricheo-Batrachion, evropská suchá vřesoviště, formace jalovce obecného na vřesovištích nebo vápnitých trávnicích, bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách, vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínské stupně, **extenzivní sečené louky nížin až podhůří, horské sečené louky**, přechodová rašeliniště a třasoviště, chasmoxytická vegetace silikátových skalnatých svahů, bučiny asociace Luzulo-Fagetum a Asperulo-Fagetum, acidofilní smrčiny, lokalita hořečku českého, střevlíka Ménétriesova, mihule potoční, netopýra velkého, perlorodky říční, rysa ostrovida, vranky obecné, vrápence malého, vydry říční, srpnatky fermežové. V současném pojetí domácí státní ochrany přírody je kategorie EVL jakoby nadřazována a současně vymezovaná ochrana považována za neměnnou, v případě Šumavy tato skutečnost zásadně není reflektována, což vyplývá ze specifikace chráněných biotopů. V EU se v rámci NATURY 2000 chrání 253 druhů přírodních stanovišť / biotopů (v ČR 58), 434 druhů rostlin (v ČR 16).

Chráněné biotopy dle Katalogu biotopů ČR, (tj. metodiky botanického mapování cca v r. 2000, před vymezením EVL, jež dokumentuje tehdejší stav a je uložena na AOPK) a odpovídající habitaty systému Natura 2000

Smrčiny

- L9.1 Horské třtinové smrčiny
- **L9.2 Rašelinné a podmáčené smrčiny**
- L9.3 Horské papratkové smrčiny

Rašeliniště / vrchoviště

- R3.1 Otevřená vrchoviště
- R3.2 Vrchoviště s klečí
- R3.3 Vrchovištní šlenky
- R3.4 Degradovaná vrchoviště (schopná obnovy)

Louky a pastviny

- T1.2 Horské trojštětové louky
- T1.5 Vlhké pcháčové louky
- T1.6 Vlhké tužebníkové louky
- T.1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky
- **T.2.3 Podhorské a horské smilkové trávničky**

Lesní lemy

- T4.2 mezofilní bylinné lemy

Zastoupení biotopů (dle AOPK – Ochrana přírody 2/2013)

- Smrčiny (L9)	20117,71 ha
- Bučiny a suťové lesy (L4, L5)	12871,72 ha
- Louky a pastviny (T1)	4598,85 ha
- Prameniště, rašeliniště a rašelinné lesy (R1-3, L10)	3062,59 ha
- Horské a podhorské smilkové trávničky (T2)	1460,11 ha
- Lužní lesy, mokřadní olšiny a vrbiny, vrbové křoviny u vodních toků (K1,K2,L1,L2)	417,23 ha
- Rákosiny, vegetace lemů tok, náplavů a obnažených den (M1-M7)	298,17 ha
- Doubravy, dubohabřiny a bory (L3, L6, L7, L8)	192,17 ha
- Makrofytní vegetace vodních toků (V4)	162,02 ha
- Nížinná až horská vřesoviště (T8)	69,13 ha

- Skály, sutě, jeskyně (S1-S3)	53,27 ha
- Mezofilní a xerofilní křoviny (K3, K4)	28,70 ha
- Makrofytní vegetace stojatých vod (V1-V3)	28,43 ha
- Alpínské bezlesí (A1-A8)	8,95 ha
- Vegetace šídlatek (V6)	6,97 ha
Přírodní biotopy celkem 63,3 %	43375,97 ha

Chráněné biotopy / habitáty (dle Směrnice o stanovištích 92/43/EHS), ohrožení, management

3130 - Oligotrofní až mezotrofní stojaté vody nížinného až subalpínského stupně kontinentální a alpínské oblasti a horských poloh aj. oblastí s vegetací tříd Littorelletea uniflorae nebo Isoëto-Nanojuncetea, (V6 vegetace šídlatek - Isoëtes)

Jedná se o vegetaci oligotrofních vod (Littorella uniflorae), původně společenství oligotrofních jezer boreálně-arktických oblastí, oblastí s vegetací tříd Littorelletea uniflorae nebo Isoëto-Nanojuncetea. u nás zastoupená pouze jednodruhovým ponořeným porostem šídlatek (Isoëtes). Porosty šídlatek mají v ČR stanoviště pouze v ledovcovém Černém jezeře – šídlatka jezerní (Isoëtes lacustris) v hloubce 3-8 m a Plešném jezeře – šídlatka ostrovýtrusná (Isoëtes echinospora) do hloubky 2 m, **ohrožení** eutrofizací, vč. splachů z rozpadlých smrčín, nepříznivý může být kritický pokles hladiny jezer (v minulosti došlo ke zvýšení hladin navýšením karové hráze). Potřebný **management**: při kritickém omezení výskytu šídlatek vhodné zvážit jejich kultivační záchranu, udržování existujících podmínek, příp. záchranná kultivace šídlatek, omezení kyselosti vod, v rozporu s proklamovanou bezzásahovostí.

VDA01 Isoëtetum echinosporae: Vegetace dna karového mezotrofního ledovcového Plešného jezera s porostem glaciálního reliktu šídlatky ostrovýtrusné (Isoëtes echinospora), C3. Kritický vzrůst acidifikace a koncentrace toxického iontu hliníku (Al) byly zastaveny, **ohrožení v souvislosti s bezzásahovým režimem a odumřelým lesem nad jezerem lze očekávat vyšší splachy dusičnanů a hliníku z půd a s tím spojené okyselení a zvýšení koncentrace Al s nepříznivým dopadem na stávající populaci.**

VDA02 Isoëtetum lacustris: Vegetace dna karového mezotrofního ledovcového Černého jezera, tvořená porostem glaciálního reliktu šídlatky jezerní (Isoëtes echinospora), C3. Kritický vzrůst acidifikace a koncentrace toxického iontu hliníku (Al) byly zastaveny, **ohrožení v souvislosti s bezzásahovým režimem a zčásti odumřelým lesem nad jezerem lze očekávat vyšší splachy dusičnanů a hliníku z půd a s tím spojené okyselení a zvýšení koncentrace hliníku s nepříznivým dopadem na stávající populaci.**

3150 - Přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu Magnopotamion nebo Hydrocharition, (V1A Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod s vodňankou žabí Hydrocharis morsus-ranae, V1F makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod – ostatní porosty)

Makrofytní vegetace mezotrofních až eutrofních stojatých či mírně tekoucích vod, ale vzhledem k omezeným vodním plochám a ideologickému zákazu jejich obnovy jako antropogenním prvkům velmi omezená. Vegetace volně plovoucích vodních rostlin (Lemnetea) - vegetací typu rdestů (Magnopotamion) nebo vodňanky (Hydrocharition). Zcela ojediněle tůň či okraje rybníků v Pošumaví, **ohrožení** v rámci prosazované bezzásahovosti nedochází k obnově zazemněných nebo vypuštěných vodních ploch. **Management**: při zazemnění tůňek obnova či vytvoření nových tůňek (v rozporu s bezzásahovostí)

VAB02 Vegetace mělkých vod s bublinkatou jižní (Utriculariteum australis): Výskyt v Hornovltavské kotlině (730 m) a Blanském lese, porosty vytvářejí vhodné podmínky pro život řady vodních živočichů, **ohrožení** narušením vodního režimu Šumavy, eutrofizací - možné i rozsáhlým rozpadem lesního krytu (přivalové splachy). Potřebný **monitoring, a management** – možná i citlivá revitalizace.

VAC03 Vegetace mělkých eutrofních vod s růžkatcem ostnitým (Ceratophyllum demersum): Na Šumavě až do 800 m. Potřebný **monitoring a management**: k zachování vhodné extenzivní hospodaření bez významnějších disturbancí, příp. zamezení zazemňování. Vegetace vodních rostlin zakořeněných ve dně (Potametea)

VBA01 Vegetace stojatých a mírně tekoucích vod se stulíkem žlutým (Nuphar lutea) Nymphaeo albae - Nupharetum luteae: aluviální tůň, mrtvá ramena a klidné úseky Vltavy a Otavy. Potřebný **monitoring a management**, v některých případech vhodné odstranit část sedimentů a obnovit průtočnost, ojediněle i zpětné dosadby.

VBA03 Vegetace mezotrofních vod chladnějších oblastí s leknem bělostným (Nymphaea candida) Nymphaetum candidae: klidné úseky vodních toků, aluviální vody, extenzivně obhospodařované rybníky Novohradské hory, Třeboňsko, Klatovsko. **Ohrožení** zazemňování, vysychání, eutrofizace vč. atmosférického dusíku.

VBA04 Vegetace oligomezotrofních vod se stulíkem malým (Nuphar pumila) Nupharetum pumilae: mrtvá ramena horních toků řek – horní Vltava mezi Volary a Želnavou, příp. extenzivně využívané rybníky, **ohrožení** vyschnutím, eutrofizací – splachem živin (i depozicí atmosférického dusíku), konkurence validně schopnějších taxonů makrofytů, znečištění toxickými látkami, přítomnost hybridního N.x intermedia = N.pumila x lutea je symptomem degradace biotopu. Potřebný **monitoring a management**: ochrana před eutrofizací, omezování konkurenčnější vegetace (růžkatec - Ceratophyllum aj.).

VBB01 Vodní vegetace chladnějších oblastí s rdestem vzplývavým (Potamogeton natans) Potametum natantis: dnes stabilizovaný výskyt na Šumavě a v Pošumaví

VBB09 Vegetace mělkých vod s rdestem alpským (Potamogeton alpinus) Potamogeton tenuifolii: průhledné vody

chladnějších poloh na Šumavě do 800 m, potenc. **ohrožení** eutrofizací vod či regulací toků.

3260 - Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitans* a *Callitriche-Batrachion*, (V4A makrofytní vegetace vodních toků – porosty aktuálně přítomných vodních makrofytů)

Makrofytní vegetace vodních toků svazů lakušník vzplývavý a hvězdoši / *Ranunculion fluitans*, *Callitriche-Batrachion*. Kamenité a štěrkovité menší toky v Pošumaví a na Šumavě se stolistkem střídavokvětým (*Myriophyllum alterniflorum*).

Ohrožení eutrofizací vod vč. vyplavování živin z vynuceně rozpadlých smrkových porostů, příp. nevhodnými vodohospodářskými úpravami toků. **Potřebný management:** citlivá revitalizace říčních systémů ve znečištěných úsecích (což je v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

VBC02 Vegetace horských toků se stolistkem střídavokvětým (*Myriophyllum alternifolium*) *Miriophylletum alterniflori*: horní tok Vltavy (od Lenory po České Budějovice), indikátor znečištění vod, **ohrožení** eutrofizací, vodáctví (umírněné vodáctví i přes odlamování částí lodyh s listy při nižší vodní hladině však vitalitu a celkovou pokrývnost nenarušuje).

VBC03 Vegetace menších toků chladnějších oblastí s hvězdošem háčkatým (*Callitriche hamulata*) *Callitriche hamulata-Ranunculetum fluitans*: drobné toky a rybníčky v podhůří a chladných pahorkatinách – toky a ramena Vltavy, indikátor kvality vody, přispívá k okysličení vod, význam i pro chov pstruha a dalších chladnomilných ryb, **ohrožení** zvýšenou trofií, rychleji rostoucích makrofytů, oteplováním vod, příp. technickými úpravami toků.

4030 - Evropská suchá rašeliniště a vřesoviště, (T8.2B sekundární podhorská a horská vřesoviště bez jalovce obecného, T8.3 Brusnicová vegetace skal a drolin)

Suchá podhorská a horská vřesoviště, příp. brusnicová vegetace drolin a skal jsou na Šumavě sekundární specifickou formací (sv. Genistion), asociace *Calluno-Vaccinietum* a pro Šumavu typické as. *Arnico-montanae-Callunetum*.

Obvykle vzniklá po odlesnění na místech acidofilních bučin, horských smrčín, příp. ochuzených opuštěných pastvinách.

TEF01 Podhorská a horská brusnicová vřesoviště *Vaccinio-Callunetum vulgaris*: Obvyklý vznik ve středověkém a raně novověkém odlesnění (bučin, horských smrčín a borů) nebo na ochuzených pastvinách, na Šumavě a Pošumaví i záměrné brusnicové „plantáže“, **ohrožení** sukcesní zarůstání dřevinami, obohacování dusíkem z atm. spadů, absence pastvy. **potřebný monitoring a management:** odstraňování náletových dřevin zejména u jalovců, pastva ovčí, občasné narušování půdního povrchu či odstraňování pokrývných porostů (vřesovcovité, brusnicovité polokeřky), příp. i silné vrstvy povrchového humusu z opadu vřesu a brusnic – např. pro podporu plavuní - *Diphasiastrum* (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

5130 - Formace jalovce obecného (*Juniperus communis*) na vřesovištích nebo vápnitých trávnících, (T8.2A sekundární podhorská a horská vřesoviště s jalovcem obecným, T2.3A podhorské a horské smilkové trávníky s jalovcem obecným) Sekundární podhorská a horská vřesoviště v širokolistých trávnících a na vřesovištích nebo vápnitých trávnících. Převážně opuštěné, sukcesně zarůstající pastviny. **Ohrožení** sukcesní zarůstání. **Management:** pravidelná pastva, příp. kosení či likvidace náletových dřevin (což je v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

TEC02 Suché podhorské a horské smilkové trávníky *Campanulo rotundifoliae-Dianthetum deltoidis*: oligotrofní a chladnější stanoviště, obvykle v minulosti vypásaná, mnohdy jako obecní pastviny, tzv. draha. Pošumaví a Šumava. **Potřebný monitoring a management:** obnova seče, příp. extenzivní pastva (ovce, mírné organické vyhnojení) a odstraňování náletových dřevin zejména v okolí jalovce, občasné maloplošné narušení půdního povrchu (odstraňování vrstvy povrchového humusu), odstranění vřesovcových a brusnicových keřků pro podporu výskytu plavuníku - *Diphasiastrum* sp.

6230 - Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech - prioritní typ přírodního stanoviště, (T2.3B podhorské a horské smilkové trávníky bez jalovce)

Krátkostébelné trvalé travinné smilkové porosty (sv. *Violion caninae*) na mezických a subxerických stanovištích montánního stupně, porosty s jalovcem na býv. pastvinách v Pošumaví. Ve vyšších polohách Šumavy vázána i na kontaktní zóny rašelinišť a pramenišť (sv. *Nardo-Juncion squarrosi*), ve středních polohách je zastoupena asociacemi *Hyperico-Polygaletum*, *Gymnadenio-Nardetum* a níže *Thymo-Festucetum ovinae*. Výskyt na živinami chudších a sušších polohách (horní části svahů, konvexní tvary reliéfu), často tvořící náhradní vegetaci po horských třtinových smrčínách či acidofilních bučinách, **ohrožení** eutrofizace, succe zalesňování, zánik obhospodařování smilkových luk a pastvin. **Management:** nutná pravidelná seč či extenzivní pastva (ovce) – v rozporu s požadovanou bezzásahovostí.

TEC01 Mezofilní podhorské a horské smilkové trávníky *Festuco capillatae-Nardetum strictae*: Druhově bohaté porosty nízkých acidofilních trávníků s dominantní trsnatou smilkou tuhou (*Nardus stricta*) na oligotrofních a chladnějších stanovištích, dříve sekané či spásané. Pošumaví a Šumava.

Potřebný monitoring a management: pravidelná či občasná seč a příležitostná extenzivní pastva (nejlépe ovce, mírné organické vyhnojení), odstraňování náletových dřevin zejména v okolí jalovce, občasné maloplošné narušení půdního povrchu, odstranění vřesovcových a brusnicových keřků pro podporu výskytu plavuníku - *Diphasiastrum* sp. (což je v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

6410 - Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*), (T1.9 střídavě vlhké bezkolencové louky)

Cenné, antropogenně podmíněné střídavě vlhké či středně vlhké bezkolencové louky (sv. Molinion) na slínech a jílech se zachovaly podél vodních toků a v mírných svahových polohách střední a nižší Šumavy. Oligotrofní vlhké bezkolencové louky na slínech a jílech (vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách s bezkolencem modrým - Molinion caeruleae). Výskyt na oglejených půdách s kolísající hladinou podzemní vody na obvodech rašelinišť či odvodněných slatinách, **ohrožení** eutrofizací (hnojení, atmosférický spad dusíku, vyplavené živiny z násilně rozpadlých smrčín), vysušování, ukončení obhospodařování a následné sukcesní zarůstání. Po eutrofizaci nárůst dominance konkurenčně silných trav (Alopecurus pratensis, Dactylis glomerata, Festuca pratensis a Molinia spp.), příp. nepůvodních druhů (Calamagrostis epigeios, Rumex spp.). Potřebný **management** kosení 1x ročně (v 2. polovině vegetačního období) bez pastvy (což je v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

TDD01 Bazifilní bezkolencové louky Molinionetum caeruleae: Velmi bohatý typ naší sekundární luční vegetace na pseudogleji, luvizemi či fluvizemi, obvykle jednosečně využívané, **ohrožení** opuštěním extenzivního obhospodařování, sukcesním zalesněním či vysušováním,

6430 - Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně, (A.4.2 subalpínského vysokobylinné nivy, A.4.3. Subalpínského kapradinové nivy, T1.6 vlhká tužebníková lada)

6430 – Devětsilové lemy horských potoků, vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně, (EVL Šumava, EVL Boletice). Submontánní a montánní stupeň Šumavy, s Petasites albus a Cicerbita alpina, kde jsou ochuzené o subalpínské druhy, **ohrožení** regulací vodních toků, eutrofizací, ruderalizací, šířením invazních druhů – křídlatka (Reynoutria sp.agg.), netýkavka žláznatá (Impatiens glandulifera). Žádoucí **management**: občasné kosení, odstranění náletových dřevin, likvidace invazních druhů (což je v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

ADD05 Mléčivcové nivy montánního stupně Chaerophyllo hirsuti-Cicerbitum alpinae: Stinná a vlhká a živná místa údolních horských potoků s proudící podzemní vodou, nevyhovující dřevinám. Potřebný **monitoring**.

6510 - Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis), (T1.1 mezofilní ovsíkové louky, A1.4 aluviální psárkové louky)

Mezofilní ovsíkové louky (sv. Arrhenatherion) se vyskytují v nižších polohách Šumavy (nížiny až podhůří, ovsík vyvýšený - Arrhenatherion, válečka, chrpa - Brachypodio-Centaureion nemoralis), **ohrožení** přehnojování, ruderalizace, opuštění pozemků a následné sukcesní zarůstání. Potřebný management: pravidelné kosení (příp. rozfázovaná do několika termínů), občas přepásání, odstraňování náletových dřevin (což je v rozporu s požadovanou bezzásahovostí), jinak zarůstají nejprve dominantními druhy přítomnými v porostech, následně pak expanzivními druhy, zejména třtinou křovištní (Calamagrostis epigeios). Jejich obnova je obtížná a může trvat i několik let. Ochranářsky jsou nejvýznamnější druhově bohaté louky chudších půd s kostřavou červenou (Festuca rubra agg.) a zejména reliktní vegetace z doby předintenzivního hospodaření se zvonečником hlavatým pravým (Phyteuma orbiculare ssp. orbiculare) a mochnou bílou (Potentilla alba).

TDA01 Eutrofní ovsíkové louky Pastinaco sativae-Arrhenatherum elatioris: Druhově bohaté ovsíkové louky na Šumavě a Pošumaví rychle mizí, nebo již podlely sukcesí, a proto si zasluhují ochranu extenzivním hospodařením.

Management: tradiční extenzivní obhospodařování (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

TDA02 Suché ovsíkové louky Ranunculo bulbosi-Arrhenatherum elatioris: Druhově bohaté květnaté louky na Šumavě a Pošumaví, na svažitých a výslunných stanovištích na hlinitopísčitéch a písčitohlinitých kambizemích, **ohrožení** zanedbáním obhospodařování, zarůstají expanzivními druhy. Nutný **management: tradiční extenzivní hospodaření** - min. jedna seč ročně, příp. omezené přihnojení (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

TDA03 Podhorské kostřavovo-trojštětové louky Poo-Trisetum flavescens: Mezofilní květnaté louky a extenzivní pastviny v podhůří a vrchovinách Pošumaví a Šumavy do 800 m, obvykle na oligotrofních kambizemích. Řada ohrožených druhů (Phyteuma orbiculare, Orchis morio), **ohrožení zanedbáním obhospodařování na Šumavě rychle mizí** (expanzivní trávy Calamagrostis epigeios, Arrhenatherum elaius a dřevinami). Nezbytný **management a monitoring: pravidelné tradiční extenzivní obhospodařování** (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

6520 - Horské sečené louky, (T1.2 horské trojštětové louky)

Antropogenně podmíněné, horské sečené trojštětové louky (svaz Polygono-Trisetion) cca od 600 m n.m. zejména v okolí býv. horského osídlení, po horní hranici lesa, příp. i nad ní, jsou cenným, dlouhodobě zanedbávaným a mizejícím společenstvem Šumavy, na něž je vázána největší biodiverzita Šumavy, **ohrožení** opuštěním a následné sukcesní zarůstání, příp. přehnojování. Management: pravidelná seč a příležitostné přepásání, příp. citlivé přihnojování (při vyčerpání živin), odstraňování náletových dřevin (v rozporu s bezzásahovostí). Druhová kombinace: středně vysoké luční porosty s dominantními travami (Agrostis capillaris, Anthoxanthum odoratum s.l., Festuca rubra agg., Phleum rhaeticum, P. chaixii, Trisetum flavescens) a širokolistými horskými bylinami (Bistorta major, Cirsium heterophyllum, Crepis mollis ssp. hieracioides, Geranium sylvaticum, Meum anthamanthicum, Silene dioica), přičemž jsou přítomné i další horské druhy běžně rostoucí ve smilkových trávnících (Phyteuma nigrum, Gentiana asclepiadea, Potentilla aurea), vysokobylinných nivách (Ranunculus platentifolius), Rumex arifolius, Silene vulgaris).

TDB01 Horské trojštětové louky s kakostem lesním Geranio sylvatici-Trisetum flavescens: Druhově bohaté, květnaté louky vyžadující tradiční obhospodařování. Nezbytný **management: pravidelná seč 1-2x /rok příp. občasné přepásání, odstraňování náletových dřevin, v případě, že se začnou objevovat druhy smilkových trávníků přihnojování a**

vápnění, zajištění alespoň náhradního obhospodařování, nutného pro zachování celých společenstev i chráněných a ohrožených druhů (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

7110 - Aktivní vrchoviště - prioritní typ přírodního stanoviště, (R3.1 otevřená vrchoviště, R3.3 vrchovištní šlenky)

Otevřená vrchovištní rašeliniště a vrchovištní šlenky jsou typická společenstva pro hercynská pohoří vč. Šumavy. Vyskytují se na trvale zamokřených stanovištích sycených srážkovou vodou, kde dochází k hromadění rašeliny a lokálně i rašeliných jezírek. Je zde vegetační mozaika společenstev sv. Sphagnion medii (as. Andromedo polifoliae-Sphagnetum magellanici, Eriophoro vaginati-Sphagnetum recurvi), boreálních typů bultových společenstev sv. Oxyccocco-Empetrium hermaphroditi (as. Empetro hermaphroditi-Sphagnetum fusci). Vrchoviště s klečí v komplexu s otevřeným vrchovištěm je např. na Chalupské slati. Charakteristická vegetace vrchovištních šlenků sv. Leuco-Sphagnetum cuspidati je např. na Rokytské slati u Modravy. Vrchovištní rašeliniště jsou významné zadržováním vody v krajině a celosvětově jako zásobárna uhlíku. Při rozkolísanějším chodu srážek a teplot se lépe vyvinuje struktura bultů a šlenků. Okrajově jsou vyvinuta společenstva rašelinné kleče (Pinus x pseudopumilio). Horské polohy s vysokým úhlem srážek, pouze nebo převážně zásobena srážkovou vodou, mocné vrstvy rašeliny, silně kyselá, oligotrofní až distrofní, vysoká hladina spodní vody blokuje rozvoj stromového patra. Správa NP zrevitalizovala cca 500 ha rašelinišť, **ohrožení** vysušování, těžba, eutrofizace, atmosférické depozice, stavba vodních nádrží. Management: v případě potřeby hrazení zbytků melioračních rýh, příp. revitalizace těžených lokalit (zavodnění), zabezpečení proti nežádoucím vlivům z okolí, v rámci znepřístupňování jsou převážně nepřístupná pro návštěvníky.

RCA01 Koberce rašeliničku křivolitého (Sphagnum recurvum) se suchopýrem pochvatým (Eriophorum vaginatum) Eriophoro vaginati – Sphagnetum recurvi: Vegetace minerotrofní části vrchovišť (laggy) nebo lemuje rašeliništní jezírka. Příp. na vytěžených regenerujících vrchovištích, jako rané sukcesní stadium z přechodových rašelinišť. Na Šumavě časté, **ohrožení** vysušováním může docházet k ústupu rašeliničků, zarůstání bezkolencem modrým nebo zarůstání dřevinami. Vhodný rámcový **monitoring**.

RCA02 Bultová vegetace subkontinentálních a kontinentálních vrchovišť Andromedo polifoliae-Sphagnetum magellanici: V centrálních částech ombrotrofních rašelinišť s vysokou hladinou podzemní vody na vrchovištní rašelině. Častá na Šumavě (Blatenská slat' aj.). Vhodný rámcový **monitoring**.

RCA03 Vrchoviště s klečí Vaccinio uliginosi-Pinetum mugo (příp. Pinus x pseudopumilio): vysokohorská rašeliniště vázaná zejména na srážkovou vodu a obohacovaná minerálně chudou podzemní vodou, často jako přechodná zóna mezi otevřenými vrchovišti a okolními lesními porosty (hladiny podzemní vody 20 cm pod povrchem a níže, vrstva rašeliny cca 1 m a méně). Na Šumavě časté, krajinářsky – esteticky významné. **Management**: udržování existujícího vodního režimu.

RCA05 Vrchovištní blatkové bory Ledo palustris-Pinetum uncinatae: Nezapojená zalesněná vrchoviště s kolísáním hladiny podzemní vody. **Ohrožení** omezením vodní dotace, při delším nedostatku odumírání stromů příp. introgresivní hybridizace Pinus rotundata či přechod do rašelinných borů. Lokálně na Šumavě. Vhodný rámcový **monitoring**.

RCC02 Boreální vrchoviště s bulty rašeliničku hnědého (Sphagnum fuscum) Empetro nigri-Sphagnetum musci: Na otevřených vrchovištích s nízkým stupněm rozkladu rašeliny, ovlivněná především srážkovou vodou, zejména v nivě horního toku Vltavy (Mrtvý luh, Malá niva u Lenory aj.). Vhodný rámcový **monitoring**.

7140 - Přechodová oligotrofní rašeliniště a třasoviště, (R2.2 nevápnitá mechová slatiniště, R2.3. přechodová rašeliniště, M1.6 mezotrofní vegetace bahnitých substrátů)

Jedná se o trvale zamokřená stanoviště sycená podzemní vodou, se špatnou přístupností živin s vrstvou nerozložené organické hmoty – minerotrofní rašeliniště, kde pH je významným ekologickým faktorem. Nevápnitá mechová slatiniště byla silně redukována či převážně zanikla. Oligotrofní přechodová rašeliniště jsou tvořena nejčastěji asociací Carici rostratae-Sphagnetum apiculati i laggů vrchovišť, lučních pramenišť a okrajů oligotrofních vodních ploch.

V chladnějších oblastech na minerálně chudém podloží svahová prameništní a údolní minerotrofní rašeliniště, sycená převážně podzemní vodou (chudou na minerální ionty a Ca). Nízká až středně vysoká ostřcovo rašeliníková vegetace s dominancí rašeloiníků, příp. ploníků, střic, příp. šáchorovitých rostlin, sítin, trav a keříčků (Oxyccoccus palustris s.l., Vaccinium myrtillus, V. vitis-idaea). Často zčásti odtěžená, vysušená, příp. zalesněná, **ohrožení** sukcesním zarůstáním dřevinami, vysušováním, eutrofizací (i z rozpadu smrčín). **Monitoring a management**: na vybraných lokalitách občasné kosení cca 1x/3 roky (v pozdním létě), odstranění biomasy, přihnojování, vyřezávání náletů (ručně, příp. křovinořezem) zejména kde expanze dominantních druhů, zabránění přístupu hospodářských zvířat, sukcesnímu zalesňování, příp. úprava vodního režimu, zahrazení odvodňovacích stružek, kácení náletových dřevin (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

RBB01 Minerálně bohatá slatiniště s kalcitolerantními rašeliničky Sphagno warnstorffii-Eriophoretum latifolii: Rašelinné louky na Šumavě a v Pošumaví (vrstva rašeliny do 1 m), **ohrožení** poklesem hladiny podzemní vody, sukcesí (obvykle vrby, olše), eutrofizací (někdy zvyšováním dusíku a fosforu v prostředí). Potřebný **management**: tradiční extenzivní obhospodařování.

RBC01 Mezotrofní rašelinné louky s ostřicí obecnou (Carex nigra) Caricetum nigrae: Rašelinné louky s nízkými ostřicemi a suchopýrem, s velkou druhovou bohatostí (vstavačovitě rostliny - Dactylorhiza) na glejových půdách, Šumava i Boleticko, nutný **management**: občasné kosení či přepásání, odstraňování náletových dřevin (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

RBC03 Mezotrofní rašeliniště s boreálními ostřicemi *Agrostio caninae-Caricetum diandrae*: Rašeliniště s dvouvrstevným bylinným patrem – ve vyšší vysoké ostřice (*Carex diandra*, *C. lasiocarpa*, *C. rostrata*) s řadou boreálních druhů, vzácně na Šumavě, potřebný **management**: odstraňování konkurečně zdatnějších druhů (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí)

RBD01 Trvale zamokřená přechodová rašeliniště s ostřicí zobánkatou (*Carex rostrata*) *Sphagno recurvi-Caricetum rostratae*: Zvodněná rašeliniště s dvouvrstevným bylinným patrem – ve vyšší ostřice zobánkatá (*Carex rostrata*), Šumava, **ohrožení** poklesem hladiny vody, příp. sukcesním zarůstáním vzhlednými dřevinami, potřebný **management**: zabezpečení dostatku vody, zamezení sukcese dřevinami (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

RBD02 Přechodová rašeliniště s ostřicí plstnatoplodou (*Carex lasiocarpa*) *Sphagno recurvi-Caricetum lasiocarpae*: Na okrajích horských a podhorských rašelinišť s dobře vyvinutou vrstvou rašeliny, s dvouvrstevným bylinným patrem – ve vyšší ostřice plstnatoplodá (*Carex lasiocarpa*), výskyt Vltavský luh, Třeboňská pánev, **ohrožení** odvodňováním, eutrofizací. **Management**: zamezení zarůstání dřevinami (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

RBD03 Přechodová rašeliniště s nízkými ostřicemi *Carici echinatae-Sphagnetum*: Kyselé svahové louky s mělkou vrstvou rašeliny na gleji obvykle podmíněné pravidelnou sečí nebo příležitostnou pastvou, nutný **management**: obnova tradičního extenzivního obhospodařování (v rozporu s požadovanou bezzásahovostí).

RBE01 Vegetace vrchovištních šlenků s ostřicí mokřadní (*Carex limosa*) na hlubokých vrchovištích *Drepanoclado fluitans-Caricetum limosae*: Tůňky a jezírka hlubokých vrchovišť hor Šumavy, **ohrožení poklesem hladiny vod ve vazbě na rozsáhlou bezzásahovou disturbance horského lesního pásma Šumavy**.

RBA01 Vápnitá slatiniště s ostřicí Davallovou (*Carex davalliana*) *Valeriano dioicae-Caricetum davallianae*: Rozvolněné ostřice-mechové porosty s převládajícími nízkými ostřicemi v údolních slatinách, na vápnitých svahových prameništích, příp. zaměňujících březích rybníků na Ca podloží, obvykle jako sekundární luční vegetace. Plochá údolní i svahová prameništní rašeliniště, celoročně zásobovaná vodou bohatou na Ca a další ionty, význam krajinářský, biotopový i retenční pro zadržování vody, v Pošumaví i střední Evropě patří k nejohroženějším biotopům, **ohrožení** sukcesními změnami po ukončení extenzivního obhospodařování, nutný **management**: tradiční extenzivní obhospodařování – kosení v pozdním létě v místech s nižší hladinou spodní vody a tam, kde hrozí zvýšený přívod dusíku, odstraňování dřevin, hrazení odvodňovacích stuh - v rozporu s požadovanou bezzásahovostí.

8220 - Chasmo fytická vegetace silikátových skalnatých svahů, (S1.2 štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin, A5 skalní vegetace sudetských karů)

Štěrbínová vegetace kyselých silikátových skal a drolin (sv. *Androsation vandellii*) je charakteristická v jezerních karech a v hluboce zaříznutých údolích. **Management**: vyřezávání stínících dřevin, regulace turistiky a horolezectví.

SAC01 Vegetace výslunných silikátových skal se sleziníkem severním (*Asplenium septentrionale*) a kapradinkou skalní (*Woodsia ilvensis*) *Woodsia ilvensis-Asplenium septentrionalis*: společenstvo otevřených osvětlených skal a skalních terások minerálně chudých silikátových hornin s blokovanými sukcesními procesy, **ohrožení** zarůstáním, pastvou přemnožené zvěře, eutrofizací, živelnou turistikou či horolezectvím. Potřebný **monitoring, příp. management**: zamezení zarůstání, omezení působnosti přemnožené vysoké zvěře - v rozporu s požadovanou bezzásahovostí.

9110 – Acidofilní bikové bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, (L5.4 acidofilní bučiny a jedliny)

Porosty acidofilních bučin se vyvinuly na přechodu mezi květnatými bučinami a acidofilními smrčinami ve výškách 1000 – 1300 m, v nižších polohách Šumavy a Šumavském podhůří obvykle přešla v náhradní společenstva smrkových monokultur (*Picea abies*), příp. ruderalní společenstva s nitrofilním pláštěm (*Rubus plicatus* aj.). Významné expanzivními druhy zde jsou zejména třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*) a maliník (*Rubus idaeus*). **Ohrožení** převod na jehličnaté převážně smrkové porosty, přezvěření (vysoké stavy zvěře brání přirozené obnově pomalu rostoucích listnáčů - buků), ruderalizace bylinného patra. **Management**: vnášení jedle, udržování stavu zvěře neohrožující přirozenou obnovu, ochrana přirozeného zmlazení, podpora stanovištně původních dřevin (ochrana proti okusu zvěří, příp. individuálním oplocením), extenzivní lesní hospodaření, ponechání části odumírajících a mrtvých stromů, zpětná obnova acidofilních bučin neřešena, nebyly udržovány nízké stavy zvěře, nedocházelo k ochraně přirozeného zmlazení, neřešena ruderalizace – zřejmě v rámci bezzásahovosti.

9130 - Bučiny asociace *Asperulo – Fagetum*, (L5.1 květnaté bučiny)

Květnaté bučiny a jedliny (svaz *Fagion*) se pouze ojediněle dochovaly v nadmořských výškách 600 – 1100 m. Na eutrofních, obvykle kambizemních půdách s rychlou mineralizací humusu, v nižších a středních nadmořských výškách. Zčásti byly převedeny na hospodářské smrčiny. Diagnostické druhy v podrostu jsou samorostlík klasnatý – *Actaea spicata*, kyčelnice devítelistá a cibulkonosná – *Dentaria enneaphyllos*, *D. bulbifera*, kokořík přeslenatý – *Polygonatum verticillatum*, věsenka nachová – *Prenanthes purpurea*, krtičník hlíznatý – *Scrophularia nodosa*, ječmenka evropská – *Hordelymus europaeus*. **Ohrožení** převod na smrčiny, přezvěření, **Management**: vnášení jedle, klenu a jilmu horského, udržování stavu zvěře neohrožující přirozenou obnovu, podpora stanovištně původních dřevin (ochrana proti okusu zvěří, příp. indiv. plocením), extenzivní lesní hospodaření, ponechání části odumírajících a mrtvých stromů, zpětná obnova květnatých bučin neřešena, nebyly udržovány nízké stavy zvěře, nedocházelo k ochraně přirozeného zmlazení, neřešena ruderalizace – zřejmě v rámci bezzásahovosti.

9140 - Středoevropské subalpínské bučiny s javorem (*Acer*) a šťovíkem horským (*Rumex arifolius*), (L5.2 horské

klenové bučiny)

Horské klenové bučiny na Šumavě pouze fragmentárně (středoevropské subalpínské) s javorem (*Acer pseudoplatanus*) a šťovíkem horským (*Rumex arifolius*) v oblasti šumavských bučin, ve svahových polohách sutí do cca 1100 m n.m. Diagnostické druhy v podrostu: oměj šalamounek – *Aconitum plicatum*, havez česnáčková – *Adenostyles alliariae*, papratka horská – *Athyrium distentifolium*, krablice chlupatá – *Chaerophyllum hirsutum*, mléčivec horský – *Cicerbita alpina*, devěsíl bílý – *Petasites albus*, pryskyřník platanolistý – *Ranunculus platanifolius*, šťovík áronolistý – *Rumex arifolius*, vrbina hajní – *Lysimachia nemorum*, žluťucha orlíčkolistá – *Thalictrum aquilegifolium*. **Ohrožení** převod na hospodářské smrčiny, přezvěšení, ruderalizace, acidifikace. **Management:** podpora přirozené obnovy stanovištně původních dřevin, vnášení jedle, individuální oplocení proti zvěři, zpětná obnova klenových bučin neřešena, nebyly udržovány nízké stavy zvěře, nedocházelo k ochraně přirozeného zmlazení - zřejmě v rámci bezzásahovosti.

9180 - Lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a roklich, prioritní typ přírodního stanoviště, (L4 suťové a roklinové lesy)

Suťové a roklinové lesy (sv. Tilio-Acerion) se vyvinuly v zaříznutých roklinách a zazemněných sutích, na svazích, sutích a roklich v kolinních až montánních polohách (do 800-900 m n.m.), roztroušeně, maloplošně např. jako měsíčnicové javořiny (Lunario-Aceretum). Převládají zde rychle rostoucí dřeviny. Mají retenční a půdoochrannou funkci, na méně extrémních stanovištích někdy přešly ve smrčiny (*Picea abies*), sukcesně navazují na květnaté bučiny. Expanzivní druhy svízel přítula (*Galium aparine*), netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*). Diagnostické druhy v podrostu: udatna lesní – *Aruncus vulgaris*, měsíčnice vytrvalá – *Lunaria rediviva*, hluchavka skvrnitá – *Lamium maculatum*, kapradina laločnatá – *Polystichum aculeatum*, jelení jazyk celolistý – *Phyllitis scolopendrium*. **Ohrožení** těžba. Přezvěšení, výsadba nepůvodních dřevin. **Management:** zabezpečit přirozenou obnovu jedle – ochrana proti okusu zvěři (příp. individuální oplocení), podpora přirozené druhové skladby, doplnění odolných klenů jilmu, tisu, nebylo sledováno zachování přirozené skladby stromového patra, omezení nepůvodních dřevin, podpora zmlazení ušlechtilých listnáčů, asanace grafiozních jilmů (*Ulmus glabra*) - zřejmě v rámci bezzásahovosti.

91D0 - Rašelinný les, prioritní typ přírodního stanoviště, (L9.2A rašelinné smrčiny, L10.1 rašelinné březiny, L10.2 rašelinné brusnicové bory, L.10.4 blatkové bory, R3.2 rašeliniště s klečí)

Rašelinné smrčiny hojně na Šumavě, časté na trvale zamokřených okrajích vrchovištních rašelinišť na glejových podzolech, pseudoglejích a organozemních (rašelinných) glejích jako Sphagno-Piceetum. Diagnostické druhy v podrostu: vlochyně – *Vaccinium uliginosum*, přeslička lesní – *Equisetum sylvaticum*, suchopýr pochvatý – *Eriophorum vaginatum*, bezkolenec modrý – *Molinia caerulea*, rojovník bahenní – *Ledum palustre*. Často přeměněny na smrkové monokultury. Lokálně byly narušeny kůrovcovými kalamitami v rámci bezzásahovosti. **Ohrožení** vysušováním - ztráta obranyschopnosti před kůrovcem !, příp. imisemi, po vysušení je expanzivní bezkolenec modrý (*Molinia caerulea*), dále ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*), třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*), či ostružiník (*Rubus fruticosus* sp. agg.). **Management:** dle potřeby hrazení zbytků melioračních rýh.

91E0 - Smlíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae), prioritní typ přírodního stanoviště, (L2.1 horské olšiny s olší šedou, L.2.2 údolní jasanovo-olšové luhy)

Horské olšiny s olší šedou (sv. Alnion-incanae) se vyskytují podél břehů bystřin s prudce tekoucí vodou. Jasanovo-olšové luhy se vzácněji vyskytují podél středních úseků toků (převážně as. Stellario-Alnetum glutinosae a Arunco sylvestris-Alnetum glutinosae). Jasanovo-olšové (Alno-Padion), horské s olší šedou (Alnion incanae), příp. měkké luhy (Salicion albae). Okrajově v Šumavském podhůří a horských údolích, břehy vodních toků, obvykle omezeny jen na úzké doprovody. Diagnostické druhy v podrostu: oměj šalamounek – *Aconitum plicatum*, mléčivec alpský – *Mulgedium alpinum*, pryskyřník platanolistý – *Ranunculus platanifolius*, kamzičnick rakouský – *Doronicum austriacum*, žluťucha orlíčkolistá – *Thalictrum aquilegifolium*, chrastavec lesní – *Knaucia dipsacifolia*, šťovík áronolistý – *Rumex arifolius*, čarovník alpský a prostřední – *Cicerbita alpina*, *C. intermedia*, mokřýš střídavolistý a vstřičnolistý – *Chrysosplenium alternifolium*, Ch. oppositifolium, přeslička lesní – *Equisetum sylvaticum*, vrbina hajní – *Lysimachia nemorum*. Lokálně náhradní topoly, keřovité vrby, příp. zruderalizované, **ohrožení** vysušením a expanzivními a invazivními druhy: ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*), svízel povázka (*Galium aparine*), křídlatka (*Reynoutria* sp.agg.), zlatobýl (*Solidago canadensis*, *S. gigantea*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), bez černý (*Sambucus nigra*). **Management:** redukce sukcesních smrků, doplňování autochtonní olše šedé, prosvětlení v místech významného výskytu chráněných a ohrožených druhů bylinného podrostu (bledule jarní aj.), nenarušovat vodní režim, není řešena přirozená skladba dřevin v rámci bezzásahovosti.

9410 - Acidofilní horské smrčiny (Vaccinio-Piceeta), (L9.1 horské třtinové smrčiny, L9.2B podmáčené smrčiny, L9.3 horské papratkové smrčiny)

Acidofilní smrčiny (svaz Piceion excelsae) jsou vázány pouze na nejvyšší vrcholové a hřebenové partie v polohách převážně nad 1200 m, na severních svazích nad 1150 m n.m. Převážná část těchto porostů přísluší do široké asociace *Calamagrostio villosae-Piceetum*. Zakrslé řídké rašelinné smrčiny jsou vyvinuty na obvodu mnohých vrchovišť (as. Sphagno-Piceetum). Diagnostické druhy v podrostu: podbělice alpská - *Homogyne alpina*, bika lesní – *Luzula sylvatica*, čípek objímavý – *Streptopus amplexifolius*, sedmikvítka evropský – *Trientalis europaea*, suchopýr pochvatý – *Eriophorum vaginatum*, papratka horská – *Athyrium distentifolium*, mléčivec horský – *Cicerbita alpina*, podbělice alpská – *Homogyne alpina*, bika lesní – *Luzula sylvatica*, šťovík áronolistý – *Rumex arifolius*, ptačinec hajní – *Stellaria*

nemorum, žebrovice různolistá – Blechnum spicant, sedmikvítek evropský – Trientalis europaea, přeslička lesní – Equisetum sylvaticum, vlochyně – Vaccinium uliginosum. **Ohrožení:** byly rozsáhle rozvráceny větrnými a následnými kůrovcovými kalamitami zejména vlivem proklamované a vyžadované bezzásahovosti k „výrobě“ virtuální divočiny, neautochtonní populace, změna vodního režimu - sucho, imise, acidifikace horských půd, eutrofizace (degradace bylinného patra). **Management:** dosadba listnatých dřevin, udržování různověkových porostů, podpora přirozené obnovy, omezení fragmentace porostů, v případě potřeby hrazení zbytků melioračních rýh.

Porovnání mapovaných lokalit v EVL Šumava (cca rok 2000) a jejich dnešního stavu

Na příkladu situace EVL Šumava při jejím vyhlášení a v současnosti je možno sledovat důsledky naoktrojované bezzásahovosti k výrobě „pralesové divočiny“. Opuštěním tradičního využívání bezlesí dochází k rychlému snižování biodiverzity a krajinných hodnot, chtěnou disturbancí hřebenových smrčín dochází k aridizaci a vysychání nejceněnějších biotopů retenčních rašeliníšť a současně k narušení vodohospodářského režimu. Dochází tak k neudržitelnému vývoji, ekologické nestabilitě a homogenizaci území na aridizované lesostepní formace. Prvoplánová bezzásahovost ve zkulturněných biotopech k výrobě „virtuální divočiny“ alespoň 50 – 75 % ploch Šumavy, sofistikovane mediálně intenzivně prosazovaná placeným Hnutím Duha a několika kariérami ideology (většinou učitelé JČU) je barbarským zločinem, Území Šumavy bylo v minulosti zkulturně zejména významným podílem extenzivně využívaných travních porostů, ale převážně i trojgenerační výsadbou smrčků. Vymezení chráněných území přírody a způsobu jejich ochrany je bytostně národní / státní záležitostí a do toho nemůže žádná „nadřazená organizace“ mluvit (nanejvýš doporučovat). Nepravdivá mlžení dokládá množství ideologických výroků: nejprve byly šumavské hřebenové lesy označovány jako „unikátní klimaxové smrčiny“, posléze bylo "nutno" tyto nepřirozené porosty co nejrychleji zlikvidovat, jejich nabídkou pro kůrovce, aby vznikly „přirozené, věkové, druhové i prostorově rozrůzněné stabilní lesy“.

Někdejší středoevropské boreokontinentální smíšené smrko-jedlo-bukové lesy přešly na Šumavě, díky výběrovému využívání buků na pálení dřevěného uhlí, jedlí na stavební dřevo a několikerému doplňování rychle rostoucích smrčků, na stejnověkové kmenové smrčiny. Jedinečný charakter dosavadní kulturní Šumavy vytvářelo bezlesí, zejména travní porosty, na něž byla vázaná bohatá flóra, jež sukcesně je bezzásahovostí likvidována a jejíž podíl klesá z někdejších více než 30 % pod 5 %. Monotonní smrčiny ale snadno podléhají vichřicím a hmyzím kalamitám. Dnes, po vynucených disturbancích se na rozvolněných plochách, v podrostu suchých smrčín uplatňují zejména expanzivní vysoké trávy – metlička křivolaká / Avenella flexuosa, třtina křovištní a chloupkatá / Calamagrostis epigeios, C. villosa či metlice trsnatá / Deschampsia caespitosa a polokeřevité borůvky / Vaccinium myrtillus (indikující degradované půdy). Souvislé smrčkové porosty jsou vegetačně chudé, unifikovaně monotónní, ale i potravně jsou pro většinu fauny velmi chudé. Bezzásahovostí ve zkulturněných biotopech vznikají převážně degradovaná společenstva, vzhledem k výraznému prosazení konkurenčních, expanzivních a invazních, druhů i patogenů, převážně ekologicky validních druhů na nových „polootevřených“ disturbovaných plochách, dále ukončením blokované sukcese a vlivem působení vzrůstajících stresových faktorů (zejména sucho ale i teplo). Množství příkladů je nejen v Evropě (zejména Středozemí), ale po celém světě. Bezzásahovostí dochází k likvidaci vymezených chráněných hodnot EVL, proto nechráněné Pošumaví je dnes cennější než ostře chráněná Šumava. Jedinečná biodiverzita Šumavy, mapovaná fytoocenologickými snímky a botanickým mapováním před vyhlášením EVL je převážně likvidována. Situaci jednotlivých taxonů podrobně sleduje studie Genocida šumavské květeny. Naoktrojovanou ideologii experimentální hazardní výroby divočiny bezzásahovými sukcesními procesy jsou nejen likvidovány předměty ochrany EVL, ale současně vznikají bilionové škody. Další fatální vývoj se dá již dnes predikovat, ale ne těmi, kdo požadují ochranu přírodních procesů - povodní, erozí, sucha, polomů, epidemií chorob a škůdců, k výrobě jejich vysněné "přírodní divočiny" (zde vzniká pouze virtuálně rozpadem a degradací původních biotopů). Obě nám známé předchozí zločinné ideologie nebylo možno smírně zastavit, současnou zřejmě také ne.

Vhodné je si připomenout světově uznávanou pravdu:

„Chceme-li zachránit ohrožené druhy a uchovat funkční krajinu, musíme vycházet z ekosystémového přístupu, tj. vedle ochrany přírody současně spravovat půdu, vodu i živé organismy. Vyhlásit určité území za národní park, byť sebelépe naplánovaný, nikdy nestačí. Nezbytnou součástí rovnice je člověk, potřebné je, aby území bylo pod ochranou místních komunit, které lidé mohou dokonce v udržitelném rozsahu využívat, což přispěje i lidem, kteří jsou závislí na službách či produktech spjatých s daným ekosystémem.“

Puls Země – Zpráva o globálních trendech, National Geographic, Washington D.C. 2008